

sætning mellem løse Hunde og ikke løse Hunde, saa har jeg altid ved Hunde, der ikke ere løse, forstaaet dem, der ere hundne, eller Lønehunde. Det er altsaa store Hunde, ikke de smaa. De smaa Skjodehunde ere derimod alle løse Hunde; thi vel kunne de ikke træffes løse paa Gader og Stræder, naar de ere inde i Stuerne, men naar deres Herre gaaer ud og de følge med, saa blive de løse. — Jeg troer, altsaa, at naar man anseer det for nødvendigt at træffe en Foranstaltning, der paa den ene Side ikke gjør Indgreb i de Enkeltes personlige Rettigheder og paa den anden Side indeholder et Motiv til at indskrænke Hundeholdet, saa er det rimeligere og naturligere at beskaffe denne Gjenstand end at træffe Bestemmelse om Mundkurve eller hvilket som helst andet vilkaarligt Vaand, der er foranlediget ved et ganske andet Motiv, og hvis Indflydelse med Hensyn til Diemedet, at nedbringe Hundestanden, er i høi Grad illusorisk. Jeg for mit Vedkommende agter derfor at stemme for Lovudkastet, som det foreligger.

Jesperen: Det er tildeels foranlediget ved, hvad den foregaaende ærede Taler fremhævede om, at Udcastet i og for sig er tilfredsstillende, at jeg her vil tillade mig at bemærke et Par Ord. Naar Lovforslaget ikke tilfredsstillende mig, er det ingenlunde, fordi jeg jo meget vel indseer, at der bør træffes Foranstaltninger til at indskrænke det store Antal Hunde, som besværer Folk paa Kjøbenhavns Gader, og til hvis Optøier man saamange Gange har været Vidne. Det gaaer jo endogsaa ofte saa vidt hermed, at det kunde synes tvivlsomt, om det er Hundene eller Menneskene, der have den største Ret paa Kjøbenhavns Gader, og derfor kan man ikke andet end ønske at see denne Slags Ulemper afhjulpede. Men jeg troer slet ikke, at Loven vil bidrage til, at det saaledes tilstgiede Diemed opnaaes. Det, at Statten forhøies fra 2 Rdl. til 5 Rdl., vil kun reducere Hundenes Antal meget ubetydeligt; men hvad der for mig især er af Bigtighed, er, at det Antal, hvormed Hundene ville blive reducerede, kommer til at blive de Fattiges Hunde; det er de Fattige og Uformuende, som Lovudkastet kommer til at gaae ud over, det er dem,

som ville blive ramte deraf, saa at mange af dem ville blive nødte til at stille sig af med et Hundsdyr, de have vundet fjer. De Formuende og Rige ville naturligviis ligesuldt beholde deres Hunde, og en Lov, der saaledes træder den Fattige eller Uformuende for nær, kan jeg ikke være med at stemme for. De Formuendes og Riges Livsnydelser og Fordele ere saa mange, at det ikke kommer dem saa noie an paa, om de miste nogle af dem, medens de Fattige have kun saa og dem skulle vi derfor ikke træde for nær. Imidlertid, om det end ikke vil svare til Hensigten, troer jeg dog, at der vil opnaaes Meget ved Uendringforslagene; især mener jeg, at det subsidiaire kunde være passende, naar det blev ændret noget, navnlig saaledes, som den ærede 4de Landstingsmand for 4de Kred. (Glensborg) foreslog. Derved vilde vistnok Ulemperne med løsgaaende Hunde meget kunne indskrænkes, og det er vistnok paatide, at der træffes Foranstaltninger til, at disse Ulemper kunne hæves. Vi have fornylig havt en Lov til Behandling, som gaaer ud paa at forhindre Dyrplageri, eller at Mennesker plage Dyr, eller, som en æret Landstingsmand (Thalbiger) vistnok heldigere vil have det udtrykt: mishandle Dyr; men Alt, hvad der i denne Retning bidrager til at plage Mennesker, saaledes som Hundene vitterligt gjøre det i Kjøbenhavn, det mener jeg, at man skulde see at forhindre ved Loven, og derfor vil jeg ogsaa stemme for det subsidiaire Uendringforslag til § 1 med de fornødne Forandringer.

Usgaard: Det Lovudkast, her foreligger, troer jeg dog slet ikke er af den Bestaffenhed, at man ikke derved skulde kunne opnaae den Hensigt, det har, hvilket jo flere have formeent. Hvis det var Hensigten med Lovudkastet at ville forhindre enhver Ulempe, der kunde afstedkommes af Hunde, eller at forhindre enhver Gene, de kunde medføre, saa vilde jeg meget gjerne indrømme, at det ikke er tilstrækkeligt, og isaafald troer jeg heller ikke, at noget vilde være tilstrækkeligt, undtagen hvad den ærede Landstingsmand for Helsingør (Kirck) foreslog, nemlig at slaae alle Hundene ihjel. Imidlertid troer jeg dog ikke, at det virkelig har været hans Mening at ville bringe et saa-